

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro secundo Decretalium : In Quo Ordo Judiciarius, Et Qvæ Ad Judicia Pertinent, Secundùm Utrumque Jus, Canonicum, & Civile Methodicè Tractantur, & Exponuntur ; Additus Est, Præter Synopticum Et Methodicum, Alius Index Alphabeticus A Pluribus Desideratus

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1675

Titulus. VII. De Juramento calumniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98191)

§. II. De pluribus casibus exceptis, quibus, lite non contestatâ, testes recipi possunt, vel etiam interdum ad sententiam definitivam procedi potest.

pag. 139.

ASSERTIO I. Etsi regulariter, lite non contestatâ, testes recipi non possunt, si tamen civiliter agatur, & periculum in mora sit; quia testes sunt senes, & valetudinarii, vel ex alia causâ ipsi mors timetur; vel, quia diu absaturi sunt, etiam lite non contestatâ, admittendi sunt, & eorum attestationses recipiendâ. Quod si actor non convenit adversarium intra annum, vel depositiones testium ad illum non transmiserit, attestationses sic receptæ non valent, num. 12. & seq. Ut autem testes, lite non contestatâ, recipi possint, plura requiruntur, de quibus num. 14. & duobus seqq. possunt etiam testes recipi, lite non contestatâ, si periculum sit, ne obliviscantur rei gestæ, num. 17. in causa tamen civili, non criminali, num. 18. Assert. II. Sunt tamen speciales casus, in quibus ob contumaciam Rei absentis, lite non contestatâ, ad testium receptionem, & sententiam definitivam procedi potest, de quibus num. 19. & duobus seqq. Assert. III. Sunt & alij præterea casus huiusmodi, de quibus num. 22.

§. III. De modo procedendi contra Reum absentem per contumaciam, si conveniatur actione reali, vel personali. pag. 142.

Quomodo, si Reus actione reali ob contumaciam conveniatur, Actor mittendus sit in possessionem rei petitiæ, custodiæ causâ; & quomodo, si actione personali conveniatur? num. 23. & pluribus seqq. Resolvitur alia quæstio num. 29.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQVVS.	num. 12. & pluribus seqq.
Cap. 1. n. 2. & 3.	§. Porro. n. 19. & duobus seqq.
c. 2. n. 4. & duobus seqq.	§. Sumt & alij. n. 22.
c. 3. n. 7. & duobus seqq.	§. In aliis; fin. num. 23. & quinque seqq.
c. 4. n. 10. & seq.	
c. 5. & ult. in princ.	

TITVLVS VII.

DE JURAMENTO CALUMNIÆ.

pag. 145.

§. I. Quid sit Iuramentum calumniæ, & quid continere debeat, & quomodo differat à juramento veritatis, vel malitiæ, & an sit necessario præstandum? pag. 145.

ASSERTIO I. Juramentum hoc fit, cum Actor jurat, non calumniandi animo litem se movere, sed existimando, bonam causam se habere: & vicissim Reus jurat, se resistere Actori, quia existimat se jus habere, n. 1. Assertio II. Juramentum calumniæ plura capita continet, de quibus n. 2. Assert. III. Juramentum calumniæ in pluribus differt à juramento de veritate dicenda, n. 3. differt etiam in pluribus à juramento malitiæ, n. 4. in quibus casibus præstandum sit juramentum de malitiâ? n. eod. Assert. IV. Juramentum calumniæ, si ab alterutra parte litigantium exactum fuerit, necessario præstandum est; aliâ vitatur totus processus, n. 5. Non potest per consuetudinem induci, ut partes de calumniâ vitanda juramentum non præstent, etiamsi à Judice ad instan-

tiam partis, vel ex officio Judicis exigatur, n. 6. non valet etiam consuetudo, ut hoc juramentum differatur usque ad sententiam, & in fine primum juratur, num. 7.

§. II. Quinam præstare debeant Iuramentum calumniæ? vel non? pag. 147.

ASSERTIO I. Regulariter ipsæ partes principales in Iudicio litigantes, tam Actor, quam Reus, prius autem ille, n. 8. non solum ipsæ partes litigantes, sed etiam eorum heredes jurare debent de calumniâ, n. 9. etiam Clerici, si coram Iudice laico litigent, n. 10. si verò agunt, vel defendunt se coram Iudice Ecclesiastico alieno, non possunt jurare de calumniâ, sine speciali licentia Episcopi sui: multò magis verò non possunt jurare Clerici de calumniâ, coram Iudice seculari personaliter, sine licentia Episcopi sui, n. 11. Idem dicendum de Religiosis, num. eod. etiam Episcopus, si per se litiget, debet personaliter jurare de calumniâ, n. 12. magis tamen decens est, ut Episcopus, vel etiam Sacerdos per Syndicum agat in Iudicio, & juret, n. 13. Est autem hoc juramentum regulariter præstandum, tactis Evangelii; Episcopus verò, per se litiget, propositis tantum Evangelii jurare debet, n. 14. Ass. II. Præter partes litigantes, etiam Syndici, seu Oeconomus, aut Administratores generales jurare de calumniâ in propriam animam debent, n. 15. & quando Oeconomus, vel Administrator generalis in juramentum de calumniâ admitti non debet, sed potius ipse principalis, n. 17. Universitas, sive Ecclesiastica, sive secularis, non potest cogi ad præstandum juramentum calumniæ, modò habeat Syndicum libereum generalem constitutum ad causas, n. 18. procuratores, seu Syndici Universitatis possunt jurare de calumniâ, modò ex mandato constet, illis generaliter, & liberam potestatem in Iudicio agendi esse dictam, num. 19. Assert. III. Etiam procurator particularis admitti debet ad præstandum juramentum calumniæ, si speciale ad hoc mandatum habeat, n. 20. debet tamen talis procurator duplex juramentum calumniæ edere, unum in animam domini, ex mandato eius, alterum in propriam animam: aliquando tamen ad jurandum in animam propriam compelli non potest, n. 21. Porro, quamvis partes litigantes de calumniâ jurârunt adhuc tamen procuratores postea ab eis constituti, juramentum hoc præstare tenentur, n. 22. etiam procurator fisci, n. eod. An sufficit mandatum generale, & indeterminatum jurandi de calumniâ procuratori datum ad omnes causas, tam præsentibus, quam futuris; an verò requiratur mandatum speciale ad jurandum de calumniâ in causa nominatim expressâ? n. 22. præterea etiam patroni curiarum, seu Advocati de calumniâ jurare debent, n. 23. parentibus, & patronis, si in casibus permixtis litigent in Iudicio cum liberis, vel libertis, remittitur juramentum calumniæ, n. 24.

§. III. In quibus causis, quando, & quomodo præstandum sit juramentum calumniæ? pag. 151.

ASSERTIO I. In omnibus causis, in quibus probatio est necessaria, præstandum est hoc juramentum, sive causæ sint civiles, sive criminales: olim tamen in causis spiritualibus de Jure Canonico hoc juramentum nec deferri, nec recipi solebat, n. 26. Præterea quamvis in causa principali, & primâ instantiâ

de calumnia, aut veritate juratum fuerit, iterum tamen in secunda instantia, seu causa appellationis, utrumque juramentum repeti debet, num. 27. Assert. II. Juramentum calumniae, sicut & veritatis, statim post litis contestationem, praestandum est; non tamen ideo totus processus est irritus, etiamsi non statim potest fuerit praestitum, num. 28. Juramentum verò malitiae in omnibus causis, tam ante, quam post litem contestatam exigi potest à partibus, non semel tantum, sed quoties Iudici visum fuerit, num. 29.

Assert. III. Juramentum calumniae praestari debet, tactis SS. Evangelijs: hodie tamen sufficit apud acta jurati, num. 30.

§. IV. De poena recusantis praestare Juramentum calumniae, & huius effectu. pag. 153.

QUAER. I. Qua sit poena nolentis jurare de calumnia? Resp. Si Actor, ab instituta actione cadit; si Reus, pro confesso habetur, n. 31. Potest tamen Actor, vel Reus recusans jurare, hanc poenam evitare, si se postea offerat ad jurandum, ante sententiam Iudicis declaratoriam incursum poenae, vel condemnatoriam ad poenam, num. 32. Haec poena non habet locum in recusante jurare de malitia, num. 33.

QUAER. II. An contumacia procuratoris, vel alterius administratoris recusantis jurare de calumnia noceat domino ad incurrendam praedictam Juris poenam? Resp. Non nocere, num. 34.

QUAER. III. Quis sit effectus huius juramenti? Resp. Ut jurans excusetur ab omni calumniandi suspitione, num. 35.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.

- c. 1. n. 10. & seq.
c. 2. n. 25.
c. 3. & 4. n. 15. & trib. seqq.
c. 5. n. 6. & seq.
c. 6. n. 19.
c. 7. & ult. n. 12. & duob. seqq. & §. Pana verò; fn. eod. n. 31.

IN SEXTO.

- c. 1. in princ. n. 28.
§. Propter n. 5.
§. Quamvis ult. n. 26.
c. 2. in princ. n. 25.
§. Procuratores, n. 22. &
§. In omnibus ult. n. 29.
c. 3. & ult. n. 20. & seq.

TITULUS VIII.

DE DILATIONIBUS. pag. 154.

Quid sit dilatio extrajudicialis, & quid dilatio judicialis in genere? num. 1. Dilationes aliae sunt legales, seu à lege concessae, aliae conventionales, quae ex partium consensu dantur; aliae judiciales, quae à Iudice in Iudicio dantur, num. 2. Rursum aliae dilationes in exordio litis, ante litis contestationem, dantur; aliae, quae dantur post litis contestationem; aliae denique in fine, num. 3.

§. I. De dilationibus, quae ante litis contestationem conceduntur, pag. 155.

ASSERTIO I. Dilationes citatoriae sunt, quae Reo absenti citato dantur ad comparandum, & respondendum in Iudicio, & haec datae, cum termino peremptorio, non debent esse nimis breves, nisi necessitas aliud exigat, n. 4. & duob. seqq. Porro, si quis citatus sit peremptoriè ex loco valde remoto in causa ardua, ita, ut sufficiens tempus non habuerit ad patandum se ad Iudicium, sed postea iterum citetur, ob publicam utilitatem, tum non statim ibi respondere cogitur in privata sua causa, sed nova dilatio ei dari debet, n. 7. & seq.

TOMUS II.

Assert. II. Dilationes deliberatoriae sunt, quae Reo post oblatum libellum, dantur, ut deliberare possit, an litigare velit, vel non, n. 9. Haec verò dilationes etiam Reo quandoque denegandae sunt, si per litteras citatorias plenè in causa instrui potuit, n. 10. & seq. Est & alius casus, in quo Reo nova dilatio deliberatoria dari non debet, num. 12. & seq.

Assert. III. Dilationes recusatoriae, seu declinatoriae dicuntur, quae ante litis contestationem ad omnes exceptiones dilatorias, seu declinatorias opponendas dantur, n. 14. Alia dilatio trium mensium datur, quando peremptoriè citantur fabricantes falsos florenos, n. 15.

§. II. De dilationibus, quae post litis contestationem, vel ante sententiam definitivam, vel post illam conceduntur, & de prorogatione, atque effectibus dilationum, pag. 158.

ASSERTIO I. Post litis contestationem, conceduntur dilationes probatoriae, & allegatoriae: illae dantur Actori, vel Reo, ad probandam suam intentionem, vel exceptionem, & semel tantum, sive unà vice danda sunt, n. 16. Quod tamen limitatur, nisi iustum impedimentum probeatur, ut quod plures dilationes dari possunt; item in causis criminalibus, n. 17. Et plerumque non conceduntur à Iudice, nisi ad instantiam partis litigantis, quamvis etiam ex mero officio Iudicis dari possint, n. 18. Sunt autem temporariae dilationum moderanda pro distantia locorum, & personarum qualitate, n. 19. Dilationes allegatoriae sunt, quae dantur partibus, ut ante sententiam definitivam proponere possint, si quid adhuc habeant proponendum, & allegandum, & dantur tres successivè, n. 20. Assert. II. Sunt & aliae dilationes definitivae, quae dantur ad causam definiendam, & non tantum una, sed etiam secunda, & tertia dari debet, nisi dentur cum termino peremptorio. Aliae sunt dilationes executoriae, quae dantur Reo per sententiam condemnato ad satisfaciendum, vel solutionem faciendam, n. 21. Assert. III. Prorogatio dilationum est dilatio labentis, nondum lapsa extensio, n. 22. Assert. IV. Praecipuus effectus dilationis est, quòd eà pendente officium Iudicis conquietat, n. 23.

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS.

- c. 1. n. 4. & duobus seqq.
c. 2. n. 10. & seq.
c. 3. n. 12. & seq.
c. 4. & ult. n. 7. & seq.
Extradag. unic. inter communes, n. 15.

TITULUS IX.

DE FERIIS. pag. 160.

§. I. De variis feriarum generibus, & earum computatione, pag. 160.

ASSERT. I. Feriae hinc generatim dicuntur dies, seu tempora, quibus jus non dicitur, sive ab actibus judicialibus cessatur, & vacatur: aliae sunt feriae solennes, seu ordinariae, quae legibus, & SS. Canonibus definitae sunt, eaeque vel sacrae, quae ad cultum DEI, & Sanctorum sunt institutae: vel profanae, & politicae, quales sunt, quae in honorem Principis indicuntur: aliae rusticae, quae tempore necessitatis, vel vindemiae conceduntur, item feriae nundinarum. Aliae verò sunt feriae extraordinariae, & repentinae, quae extra constitutum ordinem, & morem indicuntur, ob Principis adventum, vel nuptias

R III

nuptias